

ವಾಣಿಜ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು

ಕನ್ನಡ ಬೆರಳಚ್ಚು - ಪ್ರೌಢ ದರ್ಜೆ - ಪ್ರಥಮ ಪತ್ರಿಕೆ

ಜನವರಿ, 2019

ಸಮಯ : 15 ನಿಮಿಷಗಳು

ಅಂಕಗಳು : 100

- ಸೂಚನೆಗಳು : 1) ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನು 10 ರಿಂದ 75 ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಅಂಚಿನ ತಡೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಎರಡು ಸಾಲುಗಳ ತೆರಪಿನಲ್ಲಿ ಬೆರಳಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು.
- 2) ಕಾಗದದ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬೆರಳಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು.
- 3) ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಅಂದವಾಗಿ ಬೆರಳಚ್ಚು ಮಾಡಲು ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಈ ದೇಹದಂತೆ ಈ ಮನಸ್ಸು, ಈ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಈ ದೇಹ ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ನಾನು ಎಂಬುದು ದೇಹವೇ, ಮನಸ್ಸೇ, ಅಥವಾ ಆತ್ಮವೇ ಎಂಬ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಎಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ವಕಾಲಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಇಂತಹ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುತ್ತವೆ. ಮನಸ್ಸು ಮಾಗಿದಂತೆ, ದೇಹ ಜೀರ್ಣವಾದಂತೆ, ಸಾವು ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಭೀತಿಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಂತರ ಮುಖಗಳನ್ನು ಆಗಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಬೇಗುದಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಕು, ಮೈ ಬೆಚ್ಚಗಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಹತ್ತಿರ ಉರಿಯುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹುಸಿ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದ, ಕಾಣದ ದೇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಂತ್ವನಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ವಯಸ್ಸಾದಂತೆ ಸಾವು ಹತ್ತಿರವಿದೆ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ದೂರತಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಸದಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಸಾವನ್ನು

ಯಾರು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಕರೆಯದೆ ಬರುವ ಅತಿಥಿ, ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ. ಯಾವಾಗ, ಎಲ್ಲಿ, ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರ ನಿಗೂಢ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಬದುಕಿನ ಆಸೆ ಹೊಂದಿರುವವರು ಬದುಕನ್ನು ಸಾವಿಗೆ ಒಡ್ಡಲಾರರು, ಬದುಕು ಇನ್ನೂ ಇದೆ ಎಂಬ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೇ. ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಎಳಸುವುದು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗಲೇ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಮಾನಸಿಕ ತಜ್ಞರು.

ಸಾವು ಅದೇ ನಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಬಂದೂರ, ನಾವೇ ಅದರಡೆಗೆ ನಡೆದರೂ ಒಂದೇ ಸಾವೇ ಯಾವುದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದರೂ ದೇಹ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದರೂ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ಒಂದೇ ಕಾಣದ ಮನಸ್ಸು ಆತ್ಮಗಳೂ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತವೆ. ಸಾವಿಗೆ ಚಿಕ್ಕವರು, ದೊಡ್ಡವರು,

ಒಳ್ಳೆಯವರು, ಕೆಟ್ಟವರು ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲ, ಚಿಕ್ಕವರ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡವರು, ದೊಡ್ಡವರ ಮುಂದೆ ಚಿಕ್ಕವರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಲಿ, ನೋವಾಗಲಿ ಕೇಳಿಸಲಾರದು, ಸಾವು ಬದುಕಿರುವವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಯ ಮತ್ತು ವಿಚಿತ್ರ ಧೈರ್ಯ ತಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ತನಗೆ ತಾನೇ ಸಾಂತ್ವನ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಬದುಕಿನ ಸವಾಲು ಎದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಬದುಕನ್ನು ನಿರ್ವಿವಾದಿತವಾಗಿ, ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಎದುರಿಸುವ ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ಸಾವು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಬರಲಿ, ಎಂಬ ಅರಿವು ಮೂಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಈ ನೆಲದ ಋಣ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರಲಾರದು. ಸಾವು ಬಾಗಿಲು ಬಡಿದರೆ ತೆರೆಯದಿರಲು ನಮಗಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ, ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಂಬುದು ದೇಹವೇ, ಮನಸ್ಸೇ, ಆತ್ಮವೇ ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಎಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಹುಟ್ಟು ಆಕಸ್ಮಿಕ ಸಾವು ನಿಶ್ಚಿತ ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಸತ್ಯ. ಹುಟ್ಟು ಸಾವಿನ ನಡುವಿನ ಬದುಕನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಕಳೆದವು ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಸಾರ್ಥಕ ಕ್ಷಣಗಳು ಎಷ್ಟು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆದದ್ದೆಷ್ಟು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಬದುಕ ಬಹುದಾಗಿತ್ತಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಮನದಲ್ಲಿ ಸುಳಿದು ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಲ ಮಿಂಚಿದ ಮೇಲೆ ಏನು ತಾನೇ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಅರಿವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಪರೋಪಕಾರಿಯಾಗಿ ಬದುಕು ಇಹದ ಬದುಕನ್ನು ಸಹ್ಯವಾಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಾವು ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿಯನ್ನು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಸಾವನ್ನು ಕುರಿತು ಬಸವಣನವರು ಇದಕಾರಂಜುವರು ಇದಕಾರಳಿಕುವರು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರದವರು ನಿಧನರಾದಾಗ ಸಾಂತ್ವನದ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಸಾವಿನ ಎದುರು ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರು, ಸಾವಿನ ಮುಂದೆ ಕೆಲವರು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಾನರು ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಇರಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯನಿರಲಿ ಅದು ಎದುರಾದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಶರಣಾಗಲೇಬೇಕು. ಹುಟ್ಟಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಲೇಬೇಕು.